

ВИМОГИ ДО МАТЕРІАЛІВ КОНФЕРЕНЦІЇ

Формат тексту: Microsoft Word (*.doc, *.docx);

Орієнтація: книжкова;

Нумерація сторінок: відсутня;

Поля (верхнє, нижнє, лівє, правє): 2 см;

Шрифт: Times New Roman, розмір (кегель) – 12;

Міжрядковий інтервал: 1,15 пт;

Обсяг тез: від 2 до 4 сторінок;

Оригінальність тексту: щонайменше 60 %.

ОФОРМЛЕННЯ ТЕЗ

1. УДК (вирівнювання по лівому краю);
2. НАЗВА ТЕЗ (великі літери, шрифт – жирний, вирівнювання по центру);
3. Ім'я ПРИЗВИЩЕ автора(ів) (шрифт – жирний, вирівнювання по правому краю);
4. вчений ступінь, вчене звання, посада (вирівнювання по правому краю);
5. місце роботи (навчання) у називному відмінку (вирівнювання по правому краю);
6. через рядок – основний текст тез (кегель 12; міжрядковий інтервал – 1,15; абзацний відступ – 1,25 см; вирівнювання по ширині). В *Основному тексті* бажано виділити наступні розділи (в залежності від мови написання):
 - Вступ/Introduction
 - Ціль роботи/Purpose of the research
 - Матеріали та методи/Materials and methods
 - Результати та обговорення/Results and discussion
 - Висновки/Conclusions
7. Список використаних джерел
8. Відомості про авторів

Додаткова інформація

Рисунок: Будь-які графічні матеріали (креслення, схема, діаграма, рисунок) позначаються «Рис. 1» та нумеруються арабськими цифрами. Позначення – розташовується під рисінком на наступному рядку по центру і виділяється жирним шрифтом.

Приклад:

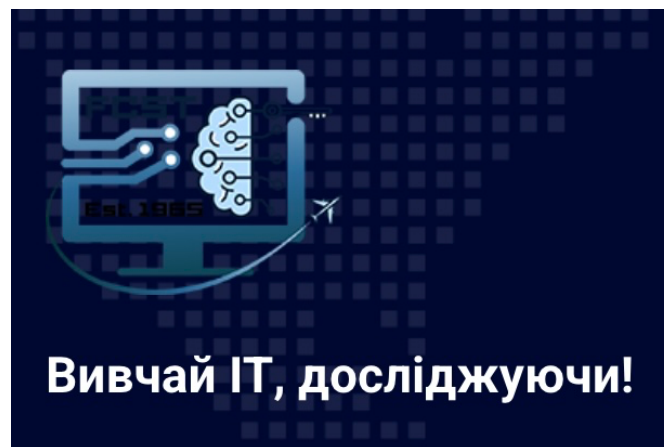

Рис. 1 – Назва рисунка

Після рисунку та його підпису відокремлюється порожнім рядком. На всі рисунки у тексті мають бути посилання (Рис. 1).

Таблиці: позначаються словом «Таблиця» та нумеруються арабськими цифрами. Позначення та порядковий номер таблиці (без точки) вирівнюються праворуч, назва таблиці – на наступному рядку, по центру. Вирізняються жирним шрифтом.

Приклад:

Таблиця 1

Назва таблиці

Формули та рівняння: Формули та рівняння розташовують безпосередньо після тексту, в якому вони згадуються, посередині сторінки. Формули та рівняння повинні бути набрані у відповідному редакторі формул. Вище і нижче кожної формули або рівняння повинно бути залишено не менше одного вільного рядка. Формули і рівняння слід нумерувати. Номер формули або рівняння складається з порядкового номера формули або рівняння, відокремлених крапкою, наприклад, формула (1).

Приклад:

$$f_2 = [h_2, h'_2, h''_2] \quad (1)$$

Список використаних джерел подається в кінці згідно з порядком звернення по тексту мовою оригіналу. У роботі мають бути присутні посилання на першоджерела згідно з вимогами ДСТУ 8302:2015. Інформаційні джерела, що цитуються, повинні бути пронумеровані відповідно до порядку звернення до них в тексті. Посилання на джерело подається в квадратних дужках, наприклад, [1].

Приклад:

1. Україна в цифрах. 2007: стат. зб. /Держ. Ком. Статистики України. Київ : Консультант, 2008
2. Петрик О. І. Шлях до цінової стабільності: світовий досвід і перспективи для України : монографія /відп. ред. В. М. Геєць, Київ : УБС НБУ, 2008. С. 302—310.
3. URL: <http://ula.org.ua/ua252-dokumenti/> dokumenti-ifla-ta-in (дата звернення: 20.10.2016)
4. Про видавничу справу: Закон України за станом на 20 берез. 2004 р. /Верховна Рада України. Київ : Парлам. вид-во, 2004. 17 с. (Закон України)

ЗРАЗОК ОФОРМЛЕННЯ РОБОТИ

УДК 004. 413 (045)

СИСТЕМА МОНІТОРИНГУ ВИПУСКНИКІВ КАФЕДРИ ІНЖЕНЕРІЇ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Владислав БІЛОУС

Студент 4 курсу кафедри ІПЗ
Національний авіаційний університет

У статті розглядаються основні принципи електронного документообігу канцелярських документів з використанням електронного цифрового підпису. Проведено аналіз можливостей електронного документообігу (ЕДО) з електронним цифровим підписом (ЕЦП).

Ключові слова: *випускники кафедри, моніторинг випускників, підтримка зв'язку з випускниками, перевірка даних.*

Вступ

Сьогодні вища освіта є одним з визначальних факторів соціального, економічного, інтелектуального розвитку країни. При цьому, важливим організаційним питанням є питання інформаційного впровадження моніторингу як основного інструменту вивчення якості вищої освіти. Більшість відомих університетів світу прагнуть створити тісний, високоякісний зв'язок випускників та працівників кафедри. Проте, проблема якості систем моніторингу як і раніше є актуальною, оскільки не всі випускники бажають ділитись своїм досвідом роботи.

В організації моніторингу розрізняють моніторинг результатів експерименту в цілому і моніторинг результатів експерименту за окремими напрямками. Моніторинг результатів експерименту в цілому проводиться на основі єдиних методик та інструментарію, розроблених для всіх учасників експерименту, а також із використанням власних розробок. Це дає можливість відстежувати результати експерименту з єдиних позицій, виявляти особливості та результати експериментальної роботи в місті, районі або окремій компанії. Необхідно відзначити, що ефективність моніторингу різко знижується за умов, якщо не розроблені конкретні цілі та задачі діяльності навчального закладу, а колектив викладачів не ознайомлений з кінцевими цілями і напрямками діяльності.

Важливим організаційним питанням є питання інформаційного впровадження моніторингу як основного інструменту вивчення якості вищої освіти; хто розроблятиме та реалізувати моніторинг в освіті. Для навчального закладу це можуть бути і самі працівники кафедри, а також залучатися фахівці громадськості, незалежні експерти (суб'єкти дослідження). Наступним кроком у питанні проведення моніторингу є репрезентативна вибірка учасників експериментального процесу (контрольні та експериментальні класи, навчальні заклади - об'єкти дослідження). Щоб довести ефективність проведеного дослідження, необхідно підібрати еквівалентні групи, що дозволяє зняти вплив багатьох факторів, які викликають зміщення оцінок.

Для того щоб дозволити взаємозв'язок випускників, викладачів та працівників одночасно й у будь-якому місці і здійснювати обмін інформацією потрібно використати інтернет- технології, які оперують низкою понять.

Моніторинг — комплекс наукових, технічних, технологічних, організаційних та інших засобів, які забезпечують систематичний контроль (стеження) за станом та тенденціями розвитку природних, техногенних та суспільних процесів.

Ціль роботи

Мета статті – проаналізувати існуючі показники якості працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, адаптувати дані показники в системі моніторингу, а також сформулювати і запропонувати проведення підтримки спілкування між випускниками та працівниками кафедри, саме така б підтримка зв'язку забезпечувала б підвищенню точності оцінювання рівня працевлаштування та оцінити рівень отриманих знань у вищому навчальному закладі і поділитись з студентами даного закладу своїм досвідом та практичним застосуванням знань.

Матеріали та методи

У 90-х роках ХХ століття інтерес до моніторингу в педагогічній науці та практиці активізується. Сучасні дослідження проблем моніторингу вивчають: ефективність роботи початкових шкіл (Вілмс та ін.); рівень розвитку моніторингу в межах загальноосвітніх навчальних закладів (А. Вілохін, А. Ісаєва, Г. Сігєєва, В. Кальней, С. Шишов. Дж. Уілмс та ін.); організацію поточного відслідковування системи здобутих знань, умінь і навичок учнів (В. Аванесов та ін.); оцінювання навчальних програм (Д. Кемпбелл та ін.); добір еквівалентних груп, класів для вивчення ефективності експериментальних і контрольних шкіл (Ч. Тедлі та ін.).

Проте, незважаючи на величезний інтерес дослідників, проблема підвищення якості як і раніше достатньою мірою нерозв'язана, зокрема недостатньо досліджені різні теоретико-методологічні підходи до якісної підготовки майбутнього фахівця й особливо стосовно до внутрішньузівського управління, не сформувалася цілісна концепція внутрішньузівського управління якістю освіти з позицій сучасних досягнень різних наук, таких, як філософія, педагогіка, соціологія, недостатньо розроблені підходи до визначення критеріїв якості вищої освіти, механізмів моніторингу та процесів його запровадження.

Моніторинг науково-дослідницької діяльності студентів має охоплювати ці два аспекти. Він може бути охарактеризований і як система, і як процес. Як система моніторинг являє собою сукупність взаємозалежних елементів, взаємодія яких забезпечує здійснення моніторингових процедур, одночасно виступаючи підсистемою управління освітою.

Елементами, що становлять структуру моніторингової системи, є:

- мета проведення моніторингу;
- об'єкт відстеження; суб'єкти організації та здійснення моніторингу;
- комплекс моніторингових показників;
- інструментарій та інструменти моніторингової діяльності; моніторингова діяльність.

Завдяки виконанню мети й завдань, моніторинг розвитку системи освіти є універсальним за своїми дослідницькими і практичними можливостями механізмом впливу й корекції діяльності суб'єктів управління системою.

Основними завданнями моніторингу розвитку системи освіти є:

1. Вироблення комплексу показників, що забезпечують цілісне уявлення про стан системи освіти, про якісні й кількісні зміни в ній.
2. Систематизація інформації про стан і розвиток системи освіти.
3. Забезпечення регулярного й наочного представлення інформації про процеси, що відбуваються в системі освіти.
4. Інформаційне забезпечення аналізу та прогнозування стану й розвитку системи освіти, прийняття управлінських рішень.

Можна сказати, що одним із завдань моніторингу є попередження про те або інше неблагополуччя, небезпеку для ефективного функціонування об'єкта. Причому не просто констатація факту змін, що представляють небезпеку, а саме попередження про неї перш ніж ситуація може стати незворотною. Тимсамим створюється можливість запобігти або мінімізувати можливий деструктивний розвиток подій.

Освітній моніторинг – категорія педагогічна й управлінська, оскільки він не копіює загальних положень теорії інформації, а переводить їх на мову педагогіки, психології й управління. Соціальна суть освітнього моніторингу визначається тим, що саме він є головним засобом контролю й обліку передачі соціального досвіду (змісту освіти) молодим поколінням.

На відміну від загальноприйнятого розуміння контролю освітній моніторинг представляє форму організації, збору, зберігання, обробки й поширення інформації про кар'єрний ріст випускників, що забезпечує безперервне спостереження за їх працевлаштуванням, а також дає можливість прогнозування досягнення мети та можливості працювати у хороших компаніях.

В існуючих системах моніторингу випускників найважливіше значення справедливо відводять оцінюванню якості професорсько-викладацькому складу (ПВС) вищих навчальних закладів (ВНЗ) [1]. Не відкидаючи значимість інших показників, що визначають рейтинг вузів, відмітимо, що такий підхід виправданий, так як рівень надаваних освітніх послуг багато в чому визначається саме тим, наскільки правильно сформований професорсько-викладацький корпус. Водночас відмітимо, що в застосовуваних рейтингових системах (від національних, так і до конкретного ВНЗ) як і раніше проблемним являється правильний відбір показників, використання яких дозволить оперативно оцінити успішність викладацької діяльності науково-педагогічних працівників ВНЗ.

Найбільш значимим серед вітчизняних ВНЗ являється рейтинг МОН України. В основі рейтингу знаходяться індикатори, які формують структуру показників за основним напрямом діяльності ВНЗ, а також показники якості науково-педагогічного потенціалу. Однак для оцінювання даного напрямку діяльності ВНЗ кількість таких показників в рейтинзі МОН України недостатня. Спираючись на відомості МОН України, в даному році були відмінено надання грифу МОН підручникам та навчальним посібникам. Тому в рейтинговій оцінці ПВС їх використовувати недоцільно. Залишаються показники, що вказують на кількість лауреатів та викладачів зі ступенями, але цього, на нашу думку, не вистачає для оцінки якості роботи ПВС.

В інших відомих рейтингах, що одержали поширення в Україні («Топ-200 України», «Scopus», «Вебометрікс» та інші), також включені показники, що характеризують якість ПВС ВНЗ. Однак і в даних рейтингах їх склад та кількість не достатня для прийняття оперативних управлінських рішень в частині формування ПВС ВНЗ. Тому ВНЗ прагнуть створити локальні рейтингові системи з розширеним набором індикаторів якості.

Взагалі, відбір показників якості має вирішальне значення під час визначення якості освіти (Рис. 1) та рівня професорсько-викладацького складу. При цьому необхідно мати на увазі, що придатність показників в більшій мірі залежить від специфіки системи освіти. На відміну від класичної форми дистанційна має ряд відмінностей, які в свою чергу призводять до змін у підході формування рейтингу ПВС та перегляду вже існуючих показників якості професорсько-викладацького складу ВНЗ. З одного боку обраний показник може виступати необхідним та важливим, а з іншого боку виявиться, що він практично не відповідає потребам обраної системи освіти.

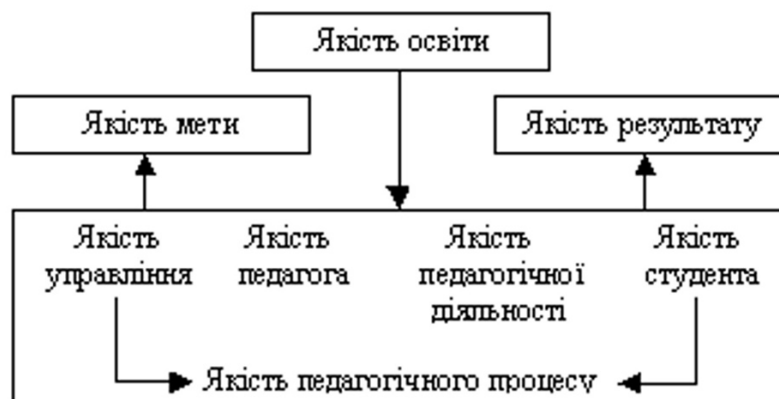

Рис. 1 – Якість освіти ВНЗ

На нашу думку, визначення показників якості системи моніторингу необхідно починати з аналізу завдань персоналу, залученого в навчальний процес. В перераховані основні завдання системи моніторингу:

- розробка бази інформації про випускників;
- розробка інструкцій по навчанню;
- консультування студентів випускниками на конференціях;
- авторизація на сайті;
- підтримка зв'язку випускників та студентів через чат.

Моніторинг як процедура збирання, опрацювання, аналізу та поширення інформації, передбачає певну послідовність етапів, одним з яких є формування комплексу моніторингових показників, здатних забезпечити цілісне уявлення про стан аналізованої системи, якісні й кількісні зміни в ній.

До системи показників моніторингу професійних компетенцій випускників вищих навчальних закладів та їх відповідності потребам ринку, можна віднести наступні групи показників:

- показники кар'єрного росту (рівень заробітної плати, займана посада);
- показники затребуваності випускників даного ВНЗ у роботодавця (кількість працевлаштованих випускників, співвідношення рівня їх заробітної плати із середньою по галузі, відсоток випускників, які працюють за спеціальністю через 1, 2, 3, 4, 5 років після закінчення ВНЗ, кількість замовлень фахівців з боку підприємств); показники оцінки результатів підготовки випускників (середній бал успішності за профільюючими дисциплінами, рівень оволодіння тими чи іншими професійними компетенціями, оцінка готовності випускників до професійної діяльності керівника, самооцінка готовності до професійної діяльності);

- показники роботи ВНЗ по забезпеченню якості підготовки фахівців (кількість філій, де проходять реальну практику студенти, якість професорсько-викладацького складу ВНЗ, кількість наукових публікацій викладачів та студентів даного ВНЗ, матеріально-технічна оснащеність ВНЗ, рейтинг ВНЗ).

Результати та обговорення

Майже всі форми співробітництва ВНЗ з бізнес-структурами ґрунтовані на запитах роботодавців щодо переліку певних професійних компетенцій, якими повинен володіти випускник ВНЗ. Даний перелік компетенцій можна сформулювати за результатами моніторингу ринку праці, точним прогнозуванням потреби в фахівцях певного напрямку діяльності.

З метою підвищення ефективності взаємодії випускників, викладачів та працівників кафедр ВНЗ одночасно й у будь-якому місці використовуються відповідні програмні рішення. Аналіз наявних програмних рішень дозволяє зробити висновок про доцільність створення програмної системи для моніторингу випускників ВНЗ, зокрема кафедри інженерії програмного забезпечення.

Система моніторингу повинна виконувати вище перераховані завдання, а також коректно їх виконувати. На рис. 2 графічне представлення системи з сервером.

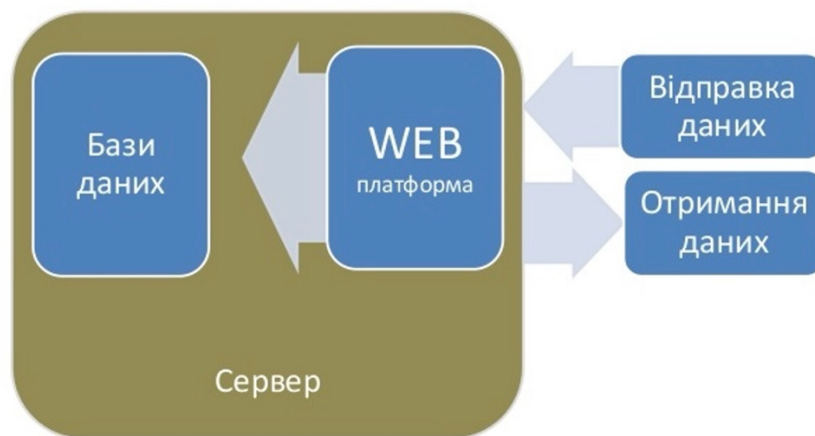

Рис. 2 – Взаємодія системи з сервером

Моніторинг поточної успішності дає можливість вимірювати й оцінювати здобуті студентами у процесі навчання знання, уміння та навички, тому відіграє важливу роль у визначенні якості ПВС. Саме тому, необхідно долучити показник «Динаміка результатів моніторингу знань випускників» в рейтингову оцінку якості ПВС при ДО. Має враховуватися той факт, що необхідні нові, а в деяких випадках більш інтенсивні послуги щодо контролю за навчанням, значною мірою адаптованого до вимог відокремленого індивідуума. Саме такі методи допоможуть студентам зрозуміти що випускникам знадобилось для успішного працевлаштування.

Запропонована в роботі система дозволяє працівникам кафедри підтримувати тісний зв'язок з випускниками здійснюючи при цьому ведення бази даних випускників, листування, формування звітності та інше.

Підтримка зв'язку з випускниками дасть можливість налагодити процес обміну досвідом роботи (участь випускників у конференціях) і провести оцінку знань наданих навчальним закладом студенту-випускнику.

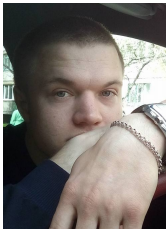
Висновки

Отже, для того щоб здійснити взаємозв'язок випускників, викладачів та працівників одночасно й у будь-якому місці і здійснювати обмін інформацією між ними ми використовували інтернет-технології. Аналіз існуючих підходів до розробки рейтингових систем, призначених для оперативного оцінювання навчальної діяльності ВНЗ, з позиції завдань, поставлених перед відповідальним викладачем за організацію та проведення навчальних занять з використанням дистанційних технологій, дозволили виявити специфічні показники якості ПВС.

Список використаних джерел

1. Моніторинг якості освіти: світові досягнення та українські перспективи/ За ред. О.І. Локшиної. – К.: К.І.С, 2004. – 128 с.

Відомості про автора:

Білоус Владислав Володимирович – студент 4-го курсу кафедри інженерії програмного забезпечення Навчально-наукового інституту комп'ютерних інформаційних технологій Національного авіаційного університету. *Наукові інтереси:* інженерія програмного забезпечення

E-mail: Vlad.Bilous@livenau.net